

et Ord, der ikke har god Klang i danske Øren, fordi dette Spørgsmaal er oppe i England, og fordi vi jo herhjemme meget nødig ville se, at man i dette vort store Naboland kommer ind paa Præference-Told. Jeg ved ikke, om man tør sige, at det kunde række en Lillefinger til den Tanke, og at vor Protest, hvis den overhovedet i sin Tid kunde nytte noget — jeg haaber aldrig, det skal blive aktuelt —, kunde svækkes noget, ved at vi selv vare komne ind paa den tidligere. Jeg ved jo godt, at det ikke er nær saa slemt med Præference-Tolden, som det ser ud til, fordi Vestindien har Udførselstold paa Sukker. Men alligevel synes jeg, at en anden Form var langt at foretrække, nemlig at lade vestindisk Sukker indgaa her i Landet til den Afgift, indenlandsk Sukker er underkastet.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag undtagen Nr. 36, som jeg anbefaler at stemme imod.

Fraenkel: Af de stillede Ændringsforslag er der 15, som jeg vil kunne anbefale de Herrer, der ville følge mig, at stemme for. Et af disse er Ændringsforslag under Nr. 25, hvor jeg maa anmode om at faa delt Afstemning. Saa ville vi i øvrigt forholde os passive overfor en Del af Ændringsforslagene. Og med Hensyn til de Ændringsforslag, der falde ind under Galanterivare-tolden, vil jeg anbefale de Herrer, der ville følge mig, at stemme imod.

For den Indrømmelse, der er gjort med Hensyn til Varer fra de vestindiske Øer, tillader jeg mig at takke den højt-ærede Finansminister. Jeg skulde ville ønske, at man helt fulgte Forslaget fra Landstingets Højre om at stryge Tolden paa alle Varer fra de vestindiske Øer undtagen for Sukker, der jo maa være afhængig af den interne Lovgivning, vi have paa dette Omraade.

Saa vil jeg kun sige, at efter min Mening vil den videre Behandling af Loven afhænge af, hvorvidt der vil blive taget saglige Hensyn eller ikke. Det har ikke været mig muligt at faa et klart Svar i saa Henseende fra den ærede Ordfører for Reformpartiet. Den ærede Ordfører anser stadig væk Behandlingen her for en Fortsættelse af det Kommissionsarbejde, der er gjort i 1896. Jeg maa hævde, at det kan man gøre ud fra et doktrinært Standpunkt, men det kan man slet ikke gøre ud fra et sagligt Standpunkt. Verden er ikke bleven staaende stille, navnlig ikke i de 10—11 Aar, der ere forløbne siden Toldkom-

missionens Betænkning, og ganske særlig er det ikke sket i den lille Verden, vi leve i her. Men der er destoværre ogsaa andre Udtalelser fra den ærede Ordfører, som vise, at han staar nærmere ved Doktrinarismen, end hans Udtalelser om Hensyntagen til Industrien skulde lade formode; det viser sig ganske særlig, naar det ærede Medlem fremkommer med saadanne utilsigtede Udtalelser, som da det ærede Medlem forleden Dag omtalte, at man vilde ikke kunne mødes paa Halvvejen. Naar man stiller sig paa et saadant matematisk Punkt, røber det ærede Medlem netop, at han staar paa et doktrinært Standpunkt i Sagen; og holder han sig der, venter jeg mig ikke noget godt ud af den videre Forhandling:

Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi faa en Toldlov, men jeg tror ikke, at vi faa nogen god Toldlov, fordi den til syvende og sidst bliver gjort afhængig af et Magtspørgsmaal. Hvis den saa kommer til at virke saadan, som jeg tænker mig, altsaa ikke saa meget ved at vælte noget om i Øjeblikket, som ved lidt efter lidt at svække store Dele af det industrielle Liv, vil det have økonomiske Følger for Landet, og det vil ogsaa have sociale Følger. Med Hensyn til disse sidste vender jeg mig ganske særlig til det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen), der jo under Forhandlingerne har gjort sig til Talsmand for Smaamestrene, og hvad jeg vilde kalde Middelstanden. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke kan se, at netop Toldloven, saadan som den tilsigtes ordnet her, i høj Grad vil ramme Middelstanden og mindre det, man egentlig vil til Livs, de store Kapitaler.

Hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) angaar, er det vist spildte Ord at tale til ham om denne Sag; han har der efter min Overbevisning taget et Standpunkt lige stik imod de vitale Interesser for den Befolkningsklasse, han repræsenterer. Og gaar det, som jeg tænker mig, vil han jo en Dag komme til at bære Ansvaret derfor.

Dinesen: Hvis ikke det ærede Medlem (Fraenkel), der nu satte sig, havde kaldt mig frem, havde jeg ikke fundet det nødvendigt at tage Ordet i Anledning af de foreliggende Ændringsforslag; men da det ærede Medlem gjorde det med den Ytring, at det undrede ham, at jeg ikke kunde indse, at det var Middelstanden, der vilde rammes gennem dette Lovforslag, hvis endelige Vedtagelse truer os, vil jeg